

2. nov. 1971

FAKTA

Dato:

2. nov. 1971

Sidetæl:

Rød blå bd 5 s. 6-7

TRANSSKRIFTION

2-11-71.

Nu har jeg lavet en hel række papbilleder bestaaende af to forskellige graa kvadratiske papstykker. Men ogsaa dette, bliver, eller vil blive, opfattet som æstetik. Beskueren vil æstetisk nyde den fine lette forskel i farven mellem de to papstykker – og det er jo ikke meningen. I forhold til dette er den røde og blaa alligevel bedre – de er tilpas ubehagelige uæstetiske – selvom de saa er malet farve.

Kendsgerningen er sikkert denne: saa længe man paa mindste maade bevæger sig indenfor omraader hvis struktur, selv i ringe udstrækning, har sin oprindelse i form - farve hvis udseende er domineret af disse elementer og deres strukturering, saa længe vil man ikke kunne undgaa dels at de tilhører det æstetisk – formelle – saakaldte sproglige omraade der betegnes malerkunst, dels at de fortrinsvis vil blive betragtet ud fra dette omraades kriterier alene. Man kan ikke bruge rene form - farve elementer til det formaal at ville benægte deres identitet – ligesaavel som et fundet objekt er hvad det er saa er en farve – en form brugt ren hvad de er og det de er i denne skikkelse forbindes uvilkaarligt som en sprogbestandel af malerkunsten. Vil man ud af dette æstetiske omraade er der ikke andet at gøre end at ophøre med at bruge bestandele der tilhøre det. Det der saa bliver tilbage at arbejde med er hele virkelighedsomraadet som alene er virkelighed og ikke tegn og symbol. Det der har gjort mig tilbageholdende overfor dette omraade er en ren æstetisk holdning – dette at virkelighedens fortolkningsmuligheder var bundløse. Denne bundløshed kan begrænses ved de handlinger man bruger virkeligheden til det man gør i virkeligheden.

Det har sikkert også været hæmmende for min tankegang at naar jeg har talt om virkelighedsmateriale har det i første række været billeder jeg har forestillet mig og ikke virkeligheden i sine mangfoldige andre ytringer. Dette at tænke i billeder – i en billedflade i det hele taget er sikkert den sidste skanse jeg skal overvinde.

2-11-71.

Nu har jeg lavet en hel række
pap billeder bestående af to forskellige grup-
per af danske papshytter. Man synes de ville bli-
-ve, eller vil blive, og fuldstændig som estatiske.
Bestemmer vil estatiske møde den fine lilla
forskell i farver mellem de to papshytter -
og det er jo i lilla nueringen. Og forhold
til dette er den røde og blå alligevel bedre
- de er til pas i beklagelse estatiske - selvom
de som er meget fine.
Køns opmærksomhed er sikkert den mest så længe
- man som mindste møder de ved sig i inton-
- for områder hvis struktur, selv i røde ud-
-strukturen, har sin oprindelse i form - farve
hvis udseende er domineret af disse elementer
og deres strukturering. Så længe vil man ikke
kunne undgå det at de vil kæde det
estatiske - formelle - så kaldte sproglige områder
der betegner malerkunst, det er de fortrolle-
-vis vil blive bekræftet ved det om rødt
kritikere alone. Man kan i lilla bringe røde
form - farve elementer til det formål at ville
beholdt deres i den lilla - lige så vel som
er den det udtryk er hvad det er som er
en farve - en form bringe som hvad de er
der de er i den stilistiske fortrolle
der vil krævet som en sproglig bestanddel af
malerkunst. Vil man ud af dette estatiske
område er der i lilla end det at gøre end
at oplyse med at bringe bestemte der
til lyse det. Det der som bliver til bage

